

„Edinost“ izhaja vsako drugo in četrto sabota vsakega meseca in velja za Trst vse leto gl. 2 kr.— zunaj Trstu po pošti vse leto . 2 . 40
 „ polu leta . 1 . 20
 „ četrt 70
 Za oznanila, kakor tudi za „poslanice“ se plačuje za navadne trislopnne vrste:

8 kr. če se tiska 1 krat
 7 2 krat
 6 3 krat
 Za večje črke po prostoru.

EDINOST

Posamezne številke se dobivajo po 7 kr. v tabakarnah v Trstu pri pošti, pod obokom tik Kalistrove hiše, na Belvederu pri g. Bertolina, V okolici: Na Opčinah v loteriji, na Proseku pri g. Gorjupu, v Barkoli pri g. Ani Takan in v Bazovici pri Ani Tuš, v Skednji pri Fr. Sanein M. Magdalen z g. J. Ježn. Naročnina in vsa pisma naj se pošiljajo uredništvu v Trstu.

Glasiilo slovenskega političnega društva tržaške okolice.

„V edinosti je moč“.

Simsonovi lasje.

Nek korenjak je posebno močan, daleč okrog slovi po več okrajih, njegovo moč poznado tudi daleč za mejo. Vaški fantje so ponosni na svojega korenjaka, ne boje se iti vasovat pod drug zvon, če tudi čujejo zahrbtno groženje in žuganje. Večji del so le na videz prijatelji drugovaščani, ki skrivaj stiskajo pesti in delajo načrte, kako bi sosednjega strašnega Simsona ali Štempiharja ugonobili in ponižali. Primeri se tudi, da je tak junak tepen, da je moral vsled množične in zavratnih napadov odjenjati, da si ohrani moč in more pozneje povrniti dobljene udarce s krepkejšo močjo.

Sveto pismo pripoveduje, da je imel Simson v laseh tako moč, in da mu jih je sebična ženska na prazne besede Filistrov porezala, da so ga potem tudi zvezali in mu očesa iztaknoli, da je moral potem ko sužnik goniti mlin. Mej tem so mu pa lasje rastle in ž njimi tudi moč.

Zgodovina nam kaže Simsona v Rusiji, ktera se je počasi razvila, krepka zrastle in dobila moč v laseh Slovanstva.

Rusija ko Simson se je zavedla svoje moči, stala je trdno in kamor je šla, ni jej bil noben tekmeec. Druge države so tihotapno vedno sovražstvo gojile proti njej, na videz pa so prijaznost kazale v strahu, da ne poseže kedaj po nevrednih tihotapcih.

Tudi proti gorenskemu Štempiharju so se večkrat vzdignoli nevošljivi fantje, ali pognal jih je, časi pa je moral jenjati, ker je znal, da je plačilni dan zadaj. Tudi z medvedom se je metal in ga podrl.

Napoleon I. se je tudi zakadil v ruskega Simsona, ali vrnol se je pobit, brez vojakov in le težko se je rešil sužnosti.

Vsak rod prijaznosti išče, posebno pri ženskih, ktere ga večkrat prekanijo in še le potem spozna mačjo prijaznost za obile dobrote, zagrozi se prevarjenec, maščevanje mu je v mislih, katero mnogokrat tudi izvrši.

Simson Rusija imela je veliko prijaznost z Avstrijo, in ko je leta 1848 in 49 bila splošna vstaja na Laškem i na Madžarskem, da so se noge lomile prestolu, kteri je le še zvesti avstrijski Slovan podpiral in vzdrževal, in tudi ta bi bil omagal divji sili. Potrebovala je Avstrija krepkeje ptuje

podpore, potrebovala je soseda Simsona, za ktereja je gotovo znala, da pripomore in priskoči ter zdrobi uporna krdela, kar se je tudi zgodilo.

V nekej krčmi zunaj svoje vasi je bil gorenski Simson enkrat prava pomoč, tatovi so namreč ulomili v hram, vsi bi ne bili ničesa storili, da nij bilo njega, on je zgrabil dva, ktera je daleč strani zagnal in ko sta na zemljo priletela, noge sta zlomila. Krčmar je bil vesel, pogostil je rešilca z vso prijaznostjo, to da dolgo ni trajalo to, prav ta krčmar je fantom povedal, da je korenjak pri njem, ter da ga naj tatje ugonobijo, ako se pred hišo na videz stepo in ko glavo skoz okno junak pomoli, naj ga po glavi tresknejo. Zgodilo se je, Simson je ozdravil, ali izplačal je v obrokih krčmarju, ki je zgubil je vsled tega mnogo.

Severni Simson se je tudi spustil na pot, da otme divjaku posestvu, ktero je 4 sto let v lasti imel in trinožno po njem klal in moril, da prežene krvoločno krdelo, pa ženska, s ktero je v prijateljstvu bil in jej pomagal ter se na nje navidezno prijaznost zanašal, porezala mu je lase in s tem mu vzela silno moč, zastavila pot, posedla Rumunsko, ter s tem krvolokom dala zaščit.

Simsonu so lasje bili odrezani, severni velikan je bil vpognen. Vničen nisem, tako se je tolažil velikan, preveč sem zidal na prijateljstvo, nehvaležnost je plačilo sveta. Odvzeta mi je moč, toda — zrasto mi zopet lasje i moč ž njimi, to je upanje in nada boljših dni. Krvava zarja je leta 59. barvala na jugu nebo, od kod je to prišlo? kedo je povzročil krvavi boj, zgubo dežel, ljudi in milijonov? — Prvo plačilo se je izvršilo, podpisala se je osodopolna pobotnica v Vilafranki; to je bil prvi obrok, grenko plačilo žalostne politike, ostra kazen nedoslednosti.

Simsonu lasje rasto; jedva je 7 let minolo, začrnelo je zopet nebo na severni meji, strah je prešinol kraj, kamor je senca padala pred rečmi, ktere se imajo izvršiti, o groza! po českich poljih teče potokoma kri, Laba se skoraj jezi, ki nosi ubegla krdela.

Kedo je to zakrivil? mirni politik. Zrastle so Simsonu lasje, on ima mogočno besedo, mirno je gledal, izplačal se je drugi obrok. Na jugu se je odtrgal zopet kos rajskega vrta; le en Simsonov glas: *stoj!* bil bi to lahko ubranil toda — drugi obrok se

je moral izplačati, da se stari dolg polagoma poravna. Zopet se je pisala pobotnica v praškem miru, poplačanje milijonov, zguba dežel in ljudi.

Dorastle so Simsonu lasje, ponovil je pot skoz Rumunijo, prekoračil Dunav, nobeden se ni drznil ustavljati velikanu, dosegel je svoj namen nekoliko, pa ovire so nakopičene, kaj dela Avstrija? na karpatskih prehodih dela vtrube, v Erdelju rabi na tisoče ljudi, ki delajo okope.

Ako bo dalje ta neznosna politika v Avstriji trajala, in se bodo poslušali Madžari, neizostane jim Vilagoš II. in vsej državi bo treba plačati tretji i zadnji obrok, „conto saldo“ bode potem in Simsonu se ne bode več bati za lasé.

Narodna prisega.

Ob času pestnega prava, ko so nemški vitezi po skalovji gradove zidali in drug družega napadali in ropali, takrat so ti siloviteži uboge kmete do kosti glodali in delali ž njimi kakor turški paše.

Teško je trpelo ljudstvo pod jarmom, kteri jim je ptujec naložil, slovenski kmetje še danes vedo pripovedovati o nečlovečnostih, katere si je ohranil rod za rodom. Mnogo let je trajala muka in trpenje, zasvetila je narodna luč, vžgala v slovanskem srcu blagi čut, hrepenenje po svobodi in ljubezen do naroda. Živci so se stresli, čelo se je nagrbančilo in pest je krčevito pretila začrnilim zidovjem vtrjenih gradov, krvoločnim gnezdrom.

Tam na holmcu se zbirajo pri svitu lune kmetje k posvetovanji, krije jih gosto grmovje. Po končanem pogovoru se vidijo dvigajoče roke in čez hrib in plan doni prisega: *Proč s trinogi, proč s sovražniki!* V roke so si segli pri odhodu kmetje ter razšli na svoja domovja, v prsih goječi sveto obljubo. Ti kmetje so slovanska plemena, raztresena po Evropi in Aziji, ktere ptujci zatirajo in tlačijo.

Leto za letom so solze močile sužno zemljo, sivolasi starci so legli v grob s željo, ktero so v mladosti od svojih očetov sprejeli, da goje narodno osveto, ktero more le gorka želja po svobodi vplamtiti. Tako je minevalo leto za letom v krvi in jadu, in

zgodovina je slovanskemu narodu predala s krvjo polnila.

Jurjev dan je bil, ko so junaki v belih halinah iz Hrcegovine in Črnogore v Zuboi nad dužkem samostanom po raznih potih dohajali pod prosto nebo na pogovor. Melatinje častiti otac in pop je v malih potezah narisal krvave žulje ptujega jarma in robovanja, razvil žalostno minolost. Zatemnelo je nebo in sivi oblaki so pomočili solzami samotni grič, ko se je vršila narodna prisega, severni veter pa je igral z srebernimi lasi junakov, ki so razvijali slovansko trobojnico. Hanžari so se lesketali po zraku, strel je odmeval ob gorah, ko so bile besede izuščene „svoboda ali smrt“.

Narodne prisega niso le hrcegovske gore čule in ohranile za se, mogočni glas je šinil ko električna iskra po vsej Evropi in daleč v novi svet. Z ubranimi glasovi je spremljeval ves slovanski narod zgodovinske besede: *svoboda ali smrt* in se združil v duhu z južnimi brati ter pritrnil, odobrilo in zagotovilo natanjčno delati po dogovoru i prisegi.

Narodna prisega je zbudila v Angležu strah in jezo, kramarski angleški narod, ki je v Indiji vstaše pred topove navezaval in jih barbarsko moril, kateri ni nikdar vprašal, kaj je tvoje in moje, in ki je pod lordom Hartingtonom skrunil device in žene, rezal cvetočim Indijankom prsa ter jih kanibalsko moril; ta pohlepni narod danes zanikuje svete besede slovanske narodne prisega, i njemu pritrjuje napolu divji Madžar, zagovornik avstrijsko židovski aparat in renegetstvo.

Mogočna Rusija koraka dalje, oviro za oviro podira po trnovej poti, žrtve so neprecenljive, kri v potokih teče in odnaša blato v vesoljno morje, skolovje poka in gradovi se rušijo, sovragu greben raste, da toliko hitreje odpade glavi pohlepni Angležev, zdivjanih Madžarov in nemčurskih židov, zagrizlih italijančičev.

Potrpljivo in požrtvovalno v blagu in krvi je združen slovanski narod v naj imenitnejšem delu, od katerega ne odstopi, dokler ne bode izvršena do zadnje črke *narodna prisega*.

Dopisi.

Z Goriškega, dne 27. maja.

Besedo, katero je napravilo bralno društvo v Zgoniku, bila je zanimiva. Nabrežinci, kateri so vedno biser na Krasu, pripomogli so naj več k temu, da se je petje, igra in deklamacije v zadovoljnost vršilo.

Zgoničani pa so pokazali, da morejo tudi oni stopiti v vrsto drugih narodnih krajev in vspešno delovati za omiko naroda. Pod milim nebom na Milečevem dvoru je bil oder mej zelenjavo na lepem mestu napravljen, red je vladal, kakor se malo kde zapazi, zatoraj je tudi odbor vse hvale vreden. Omeniti še moremo prostega kmeta Jožeta Grudna, ki je prav dobro in lepo govoril. Čudno je, da so se besede vdele-

žili daljni učitelji, domačega pa ni bilo videti, se je li morda g. Čatar bal, da se mu pri besedi zbudi narodni čut?! zagotovljeni smo, da je bolje, da ga nij bilo blizu, kajti mej nobeno pošteno društvo ne more zahajati človek, kateri po krčmah nenravnost očito kaže.

V Gradci, 4. junija.

V nedeljo 26. min. m. smo pokopali drd. med. Jan. Hafnerja, bivšega sekundarija v ljubljanskej bolnišnici. 14 dni pred je prišel simo delat zadnje rigorozne; a ker je izpit iz očesozdravstva neugodno izpal, vzela si je to v svojem pretiranem častiljubji tako k sreči — nepomislivši, da bi nesrečo lahko popravil v štirih mesecih — da se je 23. polu dvanajstih zvečer ustrelil. Dobili so mrtvega na trati pred šolo v elizabetskih ulicah. Pokojnik je bil doma iz Žabnice pri Škofjeh Loki, 30 leten, jako nadarjen mladenič, zvest narodnjak, ljubeznjiv prijatelj in družabnik. Kako je bil priljubljen v dijaških krogih in koliko sočutja je vzbudila ta žalostna zgodba, pričal je pogreb, katerega se je vdeležilo društvo „Triglav“ in *corpore*, množica dijakov vseh narodnosti in drugih pogrebecev. Slov. akad. pevsko društvo vzajemno z brati Čehi se je izkazalo z dvema prekrasnima nagrobnicama, „Triglav“ in osebni prijatelji pa so mu poklonili lepe vence se slovanskimi trakovi. Večnaja mu pamjat!

Med tukajšnjimi dijaki si je vstanovilo novo društvo po težavnej skoro leto trajajočej agitaciji, izišlej z dunajskega vseučilišča in morebiti še odkod drugod. Glavni namen mu je, gojiti avstrijsko mišljenje (ali smo prišli uže do tega, da treba gojiti avstrijsko mišljenje na visocih šolah?! To je hudo, zelo hudo! Ured.) med slušatelji viših šol. Ker so dijaki slovanski uže tako zvesti Avstrijci, po mišljenji in prepričanji, i nemajo navade v društvi politikovati, pa tudi nemajo denarja za drage nemške popivke, zato se ne vdeležje novega nemškega društva, naj ima še tako vabljivo ime, ampak ostanejo zvesti uže obstoječim štirim društvom, ki imajo tudi lepo namero: vednost in narodno zabavo. Naj deluje novo društvo med Nemci, tamo ima več opravičenja; mi pa ostanemo i brez njega zvesti Avstrijci, posnemajoč slovanske naše pradede, ki so to uže dokazali pri mnogih prilikah. Večina nemških in madjarskih listov nam pač želi slabo vračilo za naše domoljubje, priporočujoč vladi Slovanom sovražno politiko nasproti Črnogorcem, Srbom in Bolgarom; a mi se zanašamo na modrost vlade, da ne bo poslušala slabih svotovalcev in ne bo kratila velikanskimi žrtvami in potoki krvi pridobljenih pravic naših južnih bratov, ker s tem bi britko razžalila 18 milijonov lastnih državljanov in sebi nakopala nezaupnost in sovrašтво pri naših sosedih. Č.

V Idriji, dne 5. junija.

Danes je šel en rudar k velicemu stroju, ki vodo iz jame uleče. Našli so vse-

ga zmečkanega. Ne vé se, kaj je hotel tam, ali lovit olje, ki od stroja kaplje, da si namaže rudarski voz, ali kaj družega. Zelo žalostno je vselej, kadar se v idriškem rudniku kaka nesreča zgodi, toliko bolj, ker vdova navadno z ubogimi otročiči brez pomoči ostane. B.

Iz Gorice, 5. junija.

(Slovesnost v Podgori. — Naš župan in „Comitato d'azione Goriziano“. — Razno).

Vsled cesarjevega odgovora na adresu slovenskih prebivalcev onkraj Soče, napravili so naši Brici minoli praznik Vnebohoda prav naroden slovesen dan. Uže na vse zgodaj se je razlegalo zvonjenje i strelanje po slovenskih občinah kajti, ta dan se je prečital javno cesarjev odgovor zvestemu avstrijsko-slovanskemu ljudstvu.

Naši Podgorci so pa s posebno slovesnostjo obhajali ta dan, vās je bila preprežena z narodno-avstrijskimi zastavami, kar je goriške lahone in italijanissime presneto v oči bodlo; godba iz Tržiča je svirala in možnarjev grom je odmeval daleč okrog, ko se je po slovesni maši prečital Cesarjev odgovor na adresu ter pretresaval lahonske kosti.

Naš oče župan, ki se je bil šel poklanjat vlani na Dunaj cesarju, nij hotel dati uniformirane godbe za ta avstrijsko-slovesni dan, ampak rekel je, da lahko gre do, če hočejo, v civilni obleki, to se veda, ako bi dovolil bil godbo, bila bi „grozna“ zamera pri njegovih prijateljih v Italijo skilečih „italianisimih“.

Ali je pa on, kakor župan avstrijskega mesta prav ravnal — to naj sodi svet!

Ker je ta slovesnost naše italijanissime hudo razjarila, obesili so v saboto po noči, tedaj kakor lopovi, na hribu nad Podgoro italijansko „Tricolore“! s tem le izdajskim podpisom v prevodu:

„Danes 2. junija 1878 je slovesen dan vsem Italijanom. Za to je delujoči odbor goriški, da se narodna čast obrani in neomadeževana ohrani, zoper grde zarote nesramne in sovražne drhali — zaukazal, naj se na tem vrhu povzdigne tribojnica ko protest proti sovražnikom, Italijo sramotečim.“

Da imate Vi tam v Trstu izdajice, to vemo, da jih imamo i mi v Gorici, temu je dokaz navedena nesramna demonstracija, ki jo je osnoval „il Comitato d'azione“ (delujoči odbor). Kaj utegne vse ta „Comitato d'azione“ škoditi avstrijskim interesom, če mu vlada ne skrajša raztezajoče se nevarne spletke, to se ne dá preračuniti in čas bi bilo vendar uže, da bi vlada malo zaprečila nevarnost v Italijo škilečih rogoviležev ital. narodnosti, ki jej preti na njeni skrajni meji. In to doseže, če bode podpirala uže itak od vseh strani zatirani, a zvesti jej slovanski narod. Sicer pa pravijo, da je goriška policija uže na sledu tem italijanskim ptičkom, ki se drzevajo javne, vladi protivne ter izdajske, demonstracije snovati. — Vederemo!

Zadnja toča je veliko škode napravila po Goriškem, posebno je pa trta trpela. Bog pomagaj uže itak presiromašnemu kmetu!

drug mu ne more, ker je tako rekoč občna nadloga i pešanje kupčije.

Pa upajmo, morda bode vendar enkrat „uže bolje“!

Cesar je podaril kanalskim ognjega-
scem 100 glđ. in treba bode, da nj. V. so-
pet stegne radodarno roko po toči poško-
dovanim. Deželni odbor je baje zagotovil
6000 glđ.: če jih bode prih. zbor ko dar
potrdil, to je še prašanje.

Zaprla je včeraj policija necega krč-
marja i njegovo ženo, ker sta bila na sumu,
da pospešujeta „gšeft“ z ponarejenimi ban-
kovci. — Ljudje iz Šonpasa pa so danes
pravili, da se je tam ustrelil 26 letni mla-
denič, ker je bil „jetičen“. Nu, to je bilo
uže izdatno zdravilo za najhitrejšo pot iz te
solzne doline! Na zdar! T.

Kritični politični pregled.

Ministerstvo spet lahko mirno spi;
državni zbor dovoljuje cole, kakor želé naši
ministri, da se Madjarom volja spolni; mi-
nistru Andrašiju se je tudi uže dovolilo
tistih 60 milijonov, s katerimi misli delati
čuda na kongresu, ki se 13. t. m. snide v
Berolinu, da reši orijentalni voz. Naši vo-
jaki so uže poseli Ada Kale (Novo Oršovo),
otok na Dunavu, kateri je bil uže v 18tem
stoletju avstrijska lastnina, pa se je moral
odstopiti Turkom. Ta trdnjavnica na Dunavu
je tedaj zopet avstrijska.

Meč, ki je visel na tankeji niti nad
evropskim mirom, porinen je za sedaj v
nožnice, ker se je sklical kongres v Berlinu
na 13. t. m. Rusija se v principu v ničem
nij udala, le privolila je, položiti vso sanste-
fansko pogodbo na mizo pred državnike.
Sedaj homo tedaj kmalu vešči, bo li mir,
bo li vojna i tako oteti negotovosti, ki leži
kakor môra na vsej Evropi i pari kakor
slana vse interese.

Na Nemškem straši rudeča pošast,
socijalni demokratizem, tako silno in osorno,
da se je bati strašnih prekucij. Nij še dol-
go, kar je v Berlinu nek socijalni demo-
krat strelil na cesarja Viljema, pa ga k sreči
nij zadel. Nemška vlada je hotela potem
posebno postaviti dati, da zatre socijalne de-
mokratate, ali glej, čuda! nemški državni zbor
jo je zavrgel.

Zadnje nedeljo je zopet nekdo strelil
na cesarja Viljema ter ga zadel i ranil na
desnem lici i desnej roki. Ta človek se
imenuje Nobiling i sam je povedal, da je
socijalni demokrat, ud društva, katero se je
zarotilo vsacega vladarja umoriti i republiko
proklicati. — To so znamenja, katera utegnó
svet protresti i vse sedanje državne i dru-
žabne razmere prokucnoti.

Poročilo

političnega društva „Edinost“ obravnava v
XVIII. občnem zboru v Škedenji 5. maja 1878.

(Dalje).

III. točka: O prenaledbi nekterih
točk društvenih pravil; govoril je g. Dole-
nec: Slavni zbor! pregledavši pravila naše-

ga političnega društva, zapazil sem mnogo
pomanjkljivosti, kajti nobeno društvo nema
v začetku popolnih pravil. Našel sem, da
je področje našega društva preomejeno, oko-
lica je slovenska, tudi v Trstu živi ogromno
Slovencev, treba je, da se predrugači §. 1.
da bode društvo imelo sedež v Trstu. V
žalostnem stanu je okolica, a sosednja Istra
je še v žalostnejem stanju; nikdar ne
slišijo Istrani narodnih glasov, mi moramo
tudi tam delovati in ne samo v okolici,
treba je, da se prenaledé pravila tako, da
bodo za vse Primorsko.

Potem, kar se plačila tiče, prenaledilo
bi se tako, da mesto 20 kr. naj bi se pla-
čalo samo 10 kr. mesečnine, posebno pa se
mora prenalediti volilni red, kar dalje go-
vornik pojasnuje.

G. Sancin meni, da je uže v Gorici
politično društvo in da bi ne bilo treba ga
v Trstu za Goriško.

G. Dolenc: Prosim, da pojasnem:
Vse vkup je Primorsko, v katero spadajo
male provincije, prav tako bi moralo biti
za vso kronovino, ker se posamezni deli ne
imenujejo.

G. Nabergoj: Ko se je zdaj pojasnilo,
se li njema g. Sancin z pojasnili, ker je
lepo to, da društvo „Edinost“ podpira naše
zanemarjene brate sosednje Istrane in mi-
slim, da sl. vlada ne bode imela nič zoper
to koristno popravo, ako jo sl. zbor sprejme.

Pri glasovanju je bil §. 1. soglasno
sprejet, enako tudi §. 2.

G. Dolenc poroča v §. 7. kako bi se
predrugačil volilni red.

G. Sancin: Jaz bi bil za to, da ostane
pri starem.

G. Nadlišek se njema s predlogom g.
Dolenc.

G. Dolenc: Občni glas v društvu
ima največjo veljavo; pri ožjej volitvi se
lahko pripeti, da se izvoli za prvosednika,
ki bi ne bil vsem po godu. Mi smo dosti
omikan narod, da si volimo moža, do kte-
rega imamo zaupanje in ga poznamo, in ni-
kdar ne bomo pripuščali, da bi voljen bil
protinaroden človek za prvosednika. V vseh
društvih je tako, da volijo vsi prvosednika,
le pri nas ga je odbor volil mej saboj.

G. Purič: Lahko bi se primerilo, da
pride mnogo družabnikov iz enega okraja
ni bi si ti izvolili ga izmej svojih.

G. Dolinar: Da sem se za besedo
oglasil storil sem zarad pojasnenja volitve.
Nij se nam bati, kakor gospod predgovor-
nik omenja, da bi prišlo toliko družabnikov
iz ktereга okraja in bi glasovali za svoje-
ga, tega smo se prepričali vsa leta društve-
nega obstanka; ko bomo pa še ude iz Pri-
morskega imeli, bode se tega nam še toliko
manj bati; redni občni zbor naj bo v Trstu
in potem se nam ni bati, da bi se volitev
protivno vršila, saj voli vsak le znane od-
bornike, ki kaj delajo in ne tacih, ki niso
še ničesa storili in so neznani; zatoraj sem
jaz za to, da voli ves občni zbor prvosedni-
ka in to priporočam sl. zboru, da soglasno
potrdi.

(Dalje prihodnjič).

Domače stvari.

* Anton Hajdrih, ktereга ime bode
na Slovenskem in vzlasti na jadranskih oba-
lih vedno slovelo, umrl je v Ljubljani mi-
noli ponedeljek ponoči. Ranjki je bil več
časa pevovodja raznih tržaških društev, čis-
lan povsod, bil je duša narodnega petja, on
je užgal pravo iskrico slovenskim pevcem
na jadranskih obalih. V hvaležnem spominu
kličemo:

Ko stopil si na sinjo Adrijo,
Kako donele sladke pesmi so!
Zdaj Te več nij, a blagi Tvoj spomin
Bo nosil v vernem srci Jadre sin.

Tržaški Slovenci.

* Križani, pozor! vaša fara je raz-
pisana, ako prosite za župnika, prosite za
moža, kateri je značajan in naroden, uverjeni
smo, da za Pahorja ne boste prosili.

* Procesije po okolici bodo po praz-
niku sv. telesa vsako nedeljo, zdaj v enem,
drugič v drugem kraji. Odpravilo se je uže
mного, kar zadeva nevkretnih potov in gnječ,
tako se je v Rojani tri leta prigovarjalo in
pričkalo s trdovratnimi Gretarji, zdaj pa je
vrsta na Barkovlje prišla. Prav bi bilo, da
bi procesija, ki je doslej do okopov na go-
renjo cesto po nepotrebem po enem in
istem potu hodila, šla samo pod železnični
most in se tam zavila; ali zopet je par Gre-
tarjev, ki ne marajo za slogo v fari, kateri
delajo nemir in še celo se je nekdo drznol
pisati čestitemu gospodu brezimno pismo,
kakoršno le siciljanski roparji pišejo, ko
tirjajo za svoj rop denarja. Pisač se nij pod-
pisal, ker je menda čutil, da njegovo pi-
sanje nij bilo pošteno. Pri vsem tem pa je
uže naravna postava, da se manjšina vecini
uda in ne vsa fara onim, ktere lahko na
prste seštejemo. Kedo podpira farno, kje so
pevci in kje premožni možaki? to presodite,
modrijani z Grete. To smo hoteli omeniti
mimo grede, da označimo nepravico, imeli
bi še nekoliko drugih stvari priobčiti, to
da za sedaj strežemo le želji pritožnikov
Barkovljanov.

* Statistika meseca aprila. Rojenih
je bilo v Trstu 233 moških, 203 ženskih.
Zakonov je bilo 26 verskih in 1 civilni.
Umrlo je 196 moških, 172 ženskih, največ
jih je umrlo po 20 in najmanj po 4 na dan.
Pobilo se je 1198 volov, 174 krav, 4 biki,
1841 telet, koštrunov 18, jančkov 8249,
prascev 9, konj 5.

* Demonstracije se v Trstu in po
Goriškem vedno gostejše gode; minolo ne-
deljo se je zbrala ogromna množica pred
laški konsulat, ter počenjala razne nespo-
dobnosti. V gledišči Rossetti so bile tudi
demonstracije zaradi besede Margarita. Te
dni pa so zasačili nekega lopova ki je re-
volucionarne plakate iz Italije v Trst pri-
nesel. Policija je zaprla več osob. V Pod-
gori blizu Gorice pa je bilo ponoči nata-
knjenih več laških zastav na bližnjem griču,
ktere je policija odstranila. Vlada mora bolj
ostro postopati, sicer bode prepozno.

* Znamenje časa. Avstrijski Llojd
ima na višje povelje pripravljenih več ve-

likih parnikov, kateri so namenjeni, kadar bode ukazano, prevaževati armado na črnogorsko mejo in v Boko.

° **Svetoivanski pevski zbor** namerjava napraviti izlet v Dolino v sosedno Istro; dobro bi bilo, da se tudi drugi mestni in okoliški zbori sporazume z Ivančani, da se napravi sijajen izlet, ker bi se tudi mnogo gospode vdeležilo. Naše uredništvo o tej zadevi rado posreduje, ako se obrnejo okoliški zbori do nas. Na noge, Slavci!

° **Laški blek „Sandro“** se imenuje listič, on pripoveduje svojim bralcem, da naš list „Edinost“ uže bedra steguje, to je, da umira. Mi bi se ne čudili, ako bi ne poznali, kedo je za krinko skrit, ker pa podobne nekdanjega Jurja s pušo razodevajo nagost renegatstva, moža, kateremu je bil vedno narod svoj trebuh neglede, kaj sodi narod, kateri mora naročnino zgubiti, ko so nehali trije listi mahoma. Omenjeni list živi edino od milosti krčmarjev in podvzetnikov s tem, da jih posili hvalisa, potem pa be-rači pri njih za tako hvalo. Kume in lastnik takih listov promenja vedno imena, da ljudstvo z novimi imeni lovi na limanice, kajti naveličajo se takih neslanosti večkrat čitati. Gospodine Jurjovec, pri vas je vedno smrt in porod listov, pometajte pred svojim pragom, Vi ste uže obsojeni, da ste renegat, pospešitelj pisave vsake vrste, bodi si hvala ali obrekovanje, samo, da je sold.

° **Priporočamo** vsem narodnim društvom, kateri napravljajo tombole, bogato zalogo g. T. Novaka, galanterijskega blaga (via S. Nicolò št. 13) temveč ker je vrli naš narodnjak vsega spoštovanja vreden mož.

° **Skočil skozi okno** je nek mož v mestnej bolnici, vendar se ni ubil, če tudi je ves polomljen.

° **V morje** je hotela skočiti neka go-spa, pa se je pri zaletu spotaknola pala ter čez vrh, za katero je bila ladija privezana, straže so priskočile in jo domu odpeljale.

° **Graje vredna** so okoličanska dekleta, zlasti pri sv. Ivanu, ker nesramno po cestah plešejo, kadar je godba pri Avrori. Prav grdo je videti, kako prodajajo surovost po naj bolj obljudjeni cesti, da se prah vali, ko plešejo; to je cigansko in roditelji imajo o tem največjo odgovornost, ker se ne brigajo, so li njih hčere v mraku doma ali ne. Meščani pa potem pripovedujejo, kako surovi so okoličani, da se celo ob 9. uri zvečer njih hčere okrog klatijo. Kedor ima dobro odgojo svojih otrok na srci, upamo, da ga te vrstice svoje dolžnosti opomnijo.

° **Nečlovečnost.** Pijan zidar iz Škorkole je v ponedeljek iz hudobije zabodel z nožem vpriženega konja, straža ga je zaprla. To je lep izgled Škorkolanom.

* **Napad.** Dva malopridneža sta napala nekega občinskega uradnika ob 9 uri zvečer v veži, kder je stanoval, ter ga hudo pretepla. V Trstu se je treba kakor v Kalabriji čuvati.

° **Povozili** so stirji čiški vozovi 70. letno ženico tako hudo, da težko ozdravi.

° **Navadno.** Dve mladi deklici sošaloti, to je one, ki po magazinih delajo, teple ste se v naj obljudjeni ulici tako, da ste bile vse krvavi.

Razne stvari.

° **Izlet.** Binkoštni ponedeljek napravi čitalnica v Kropi izlet v Kamnogorico, rojstni kraj dr. Tomana. Te veselice se vdeleži veliko število kmetov iz okolice. Na ta način se bo širila narodna zavest i med prostim ljudstvom.

° **Slovenska čitalnica v Boveu** napravi na binkoštni ponedeljek, dne 10. junija 1878 v gostilni „pri pošti“ prvo svojo besedo, s katero namerjava h kratki razodeti svojo navdušeno radost in hvaležnost zaradi odgovora Njih Veličanstva, presvitlega cesarja, na adresu društva „Sloge“ in vsega prebivalstva na desnem bregu Soče, z zanimivim programom.

° **Tomazič,** pesnik iz Šebenika v Dalmaciji, po laškem imenu Tomaseo, umrl je v Florenci, kamor je bil ubegnol v neugodnih političnih časih. Postavili so mu velik kameniti spominek in na enem kraji zapisali *Dalmatince rojen Italijan*, kar pa ni res, on je najprej v slovanskem jeziku pisal, njegove „Iskrice“ so še vedno in ostanejo imenitno delo. Tako Lah sebi prilastujejo celo naše pesnike!

* **Turek o Černigori.** Te dni sem se pogovarjal z imenitnim Turkom diplomatom, ki je imel jako zrele misli o sedanjem, svet pretresavajočim orientalnem prašanji. Tu hočem povedati le to, kar je govoril o Černigori. „Črnogora — tako je rekel — je največja, nezaceljiva naša rana; nad 300 let se bijemo uže z njo brez vspeha; na njenih stenah se je razbila naša moč i naša slava; nad milijon najhrabriših naših vojakov nam je ona vamrtila, troškov smo imeli v vojnah nanjo toliko, da bi vsak Črnogorec, kolikor je živih, dobil 1 milijon goldinarjev, ako bi se ti novci med nje razdelili; to se je preračunilo ter je vsacemu Turku znano. Mnogo podučenih Turkov je uže zdavnaj te misli, da so vojne zoper Črnogorce nespa-

metne i da bi najboljšje bilo ta junaški narod pridobiti s tem, da se mu odstopi en del Hercegovine in Albanije i sklene prijateljstvo z njim. Tako bi Črnogorci lahko živeli, poprijeli se trgovine i mirnega dela ter nam prijatelji bili, nam pa bi se zace-lila huda rana, katera nas najbolj boli ta-krat, ko imamo v družih krajih vojni posel. Da nismo imeli Črnogorcev za sovražnike, ne stali bi zdaj Rusi pred Carjim gradom.“

Koristno naznanilo

prečast. dohovščini.

Tovarna za izdelovanje voščnih sveč, lastnina **Alojzija Bader-ja v Gorici**, ki je bila odlikovana s sreberno svetinjo in častnim diplomom pri svetovni razstavi v Parizu leta 1855, na Dunaji leta 1873, ravno tako pri razstavah v Gorici leta 1854, Monakovem 1855, in Trstu leta 1871, priporoča svoje sveče iz čistega voska od čebel, po **nizkih cenah**, ki se ne kidajo in ne onečedi-jo altarja; gorijo mirno in se počasi povžijejo.

Cerkvena oskrbnitva plačajo lahko koncem leta. Vsaka naročba se hitro in natančno po pošti ali po železnici spolnuje.

Pozor vincarji!

Kedor trto žveplja pridno,
Vina bo imel obilno.

Podpisani se je letos z najboljšim rimskim žveplom preskrbel, siciljanskega nemam. Prodaja se v vrečah po 50 kil. in tudi na drobno po primerno nizki ceni. Okoličani in Kraševci, sezite po njem, doboste ga v Bazovici pri poštarju

Urbančiću.

Naznanilo preseljitve.

Vljudno naznanjamo P. T. občinstvu, da se je prenesla naša zaloga **galanterijskega blaga** v isto ulico sv. Nikola pri tleh v novo šolsko poslopje.

Adami in Frennez.